

czonej do wykorzystania w eksporcie wewnętrznym osiągnie w danym roku kalendarzowym równowartość zł 12.000, dalsze w tym samym roku wpływy zagranicznych środków płatniczych mogą być wykorzystane w tym eksporcie do wysokości 10% kwoty wpływu z każdego tytułu. Warunkiem wykorzystania zagranicznych środków płatniczych na zakup towarów w eksporcie wewnętrznym jest uprzednie dokonanie odprzedaży Narodowemu Bankowi Polskiemu otrzymanych zagranicznych środków płatniczych w części nie dopuszczalnej do wykorzystania w eksporcie wewnętrznym.

2. Kwoty, które mogą być wydatkowane w eksporcie wewnętrznym (ust. 1), wolno wykorzystać również na koszty przejazdu osoby dysponującej za granicę oraz na jej wydatki w czasie pobytu za granicą do wysokości nie przekraczającej równowartości kwoty zł 12.000 rocznie.

3. Uprawnienia do wywozu za granicę zagranicznych środków płatniczych na wydatki za granicą (ust. 2) stwierdza w każdym poszczególnym przypadku Narodowy Bank Polski w formie umożliwiającej należyłą kontrolę dewizową graniczną.

§ 3. W sprawach uregulowanych niniejszym zarządzeniem nie mają zastosowania przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 14 sierpnia 1958 r. w sprawie zezwolenia na dysponowanie częścią zagranicznych środków płatniczych, uzyskiwanych przez osoby fizyczne za niektóre prace wykonywane w obrocie z zagranicą (Monitor Polski Nr 69, poz. 402).

§ 4. Rzecznicy patentowi, którzy w bieżącym roku kalendarzowym do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia wykorzystali zagraniczne środki płatnicze na zakup towarów w eksporcie wewnętrznym w kwocie stanowiącej równowartość 12.000 zł lub w kwocie wyższej, mogą wykorzystać w eksporcie wewnętrznym do 10% dalszych wpływów w tym roku, pod warunkiem odprzedaży pozostałej części wpływów Narodowemu Bankowi Polskiemu.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

249

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 12 maja 1961 r.

w sprawie zasad i trybu opracowywania, uzgadniania, ustanawiania i numeracji norm branżowych.

Na podstawie § 11 ust. 1 uchwały nr 320 Rady Ministrów z dnia 19 września 1960 r. w sprawie intensyfikacji i zapewnienia rozwoju działalności normalizacyjnej (Monitor Polski Nr 78, poz. 359) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opracowywanie norm branżowych przewidziane jest w zatwierdzonych w obowiązującym trybie resortowych planach ośrodków normalizacyjnych.

2. Projekty norm branżowych opracowywane są:

- 1) przez ośrodki normalizacyjne, o których mowa w ust. 1,
- 2) przez inne instytucje, którym powierzono opracowanie projektów.

3. Opracowanie następuje w ramach zajęć służbowych pracowników jednostek wymienionych w ust. 2 lub w zespołach specjalistów powołanych przez te jednostki w ramach prac zleconych, na zasadach określonych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1957 r. w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych (Monitor Polski z 1957 r. Nr 17, poz. 128 i z 1959 r. Nr 67 poz. 347).

§ 2. Do opracowania projektów norm branżowych powinny być wykorzystane źródła dokumentacji określone w PN-59/N-02001 „Wytyczne ogólne opracowywania i układu norm”.

§ 3. 1. Przed opracowaniem normy branżowej należy ustalić założenia do normy. Dla grupy norm zbliżonych tematycznie lub obejmujących całość normalizowanego zagadnienia mogą być opracowane założenia wspólne.

2. Założenia powinny zawierać:

- 1) cel normy na tle potrzeb normalizacyjnych danej branży,
- 2) zakres postanowień normy,
- 3) przewidywane skutki techniczno-ekonomiczne wprowadzenia normy,
- 4) źródła, na których ma się oprzeć opracowanie normy,
- 5) wykaz instytucji zainteresowanych, z którymi powinien być uzgodniony projekt normy.

3. Założenia do normy powinny być przyjęte przez ośrodek normalizacyjny na podstawie opinii komisji normalizacyjnej działającej przy ośrodku.

§ 4. 1. Projekt normy branżowej powinien być opracowany zgodnie z założeniami, a pod względem układu powinien

odpowiadać wymaganiom normy PN-59/N-02001 „Wytyczne ogólne opracowywania i układu norm”.

2. Do projektu normy branżowej powinna być dołączona charakterystyka zawierająca:

- 1) określenie zagadnień regulowanych normą oraz zakresu jej stosowania (czego i kogo dotyczy),
- 2) porównanie stanu dotychczasowego ze stanem, który powinien być osiągnięty w wyniku wprowadzenia normy, oraz określenie zmian i przewidywanych w związku z tym efektów technicznych, ekonomicznych i organizacyjnych,
- 3) wskazanie posunięć organizacyjnych, technicznych i ekonomicznych, potrzebnych do wprowadzenia i stosowania normy.

§ 5. 1. Projekt normy branżowej powinien być uzgodniony z jednostkami nadrzędnymi nad wszystkimi zakładami pracy, zainteresowanymi tematem normy, które będą miały obowiązek przestrzegania ustanowionej normy (producenci, odbiorcy, użytkownicy), oraz z instytucją powołaną do nadzoru i kontroli w danym zakresie — np. Główny Urząd Miar w zakresie przyrządów pomiarowych, Polski Rejestr Statków w zakresie okrętownictwa, Państwowa Inspekcja Sanitarna w zakresie artykułów spożywczych itd. Ponadto projekt powinien być uzgodniony, jeżeli chodzi o:

- 1) towary rynkowe — z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego,
- 2) artykuły produkowane na eksport — z Ministerstwem Handlu Zagranicznego,
- 3) wprowadzenie klasyfikacji gatunków różnej od stanu dotychczasowego — z Państwową Komisją Cen,
- 4) opakowanie przedmiotów i transport — z Ministerstwem Komunikacji i Państwowym Zakładem Ubezpieczeń.

2. Projekt normy powinien być również zaopiniowany przez właściwy instytut naukowo-badawczy lub inną placówkę naukową.

3. Uzgodnienie projektu normy odbywa się w trybie ankiety. Odpowiedzi na ankietę powinny być dostarczone w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty otrzymania projektu.

4. Ankieta, o której mowa w ust. 2, może być w wyjątkowych przypadkach zastąpiona bezpośrednim porozumieniem z zainteresowanymi instytucjami.

§ 6. 1. Uzgodnienie projektu i uwag nadesłanych w ramach ankiety odbywa się na posiedzeniu komisji normalizacyjnej z udziałem uprawnionych do podejmowania decyzji przedstawicieli instytucji, o których mowa w § 5 ust. 1.

2. W razie niemożności uzgodnienia projektu na posiedzeniu komisji, o której mowa w ust. 1, ośrodek przedstawia projekt normy wraz z kompletną dokumentacją i własnym stanowiskiem właściwemu ministerstwu, które w uzgodnieniu z ministerstwami nadzorującymi instytucje zainteresowane oraz z właściwym ośrodkiem międzybranżowym podejmuje decyzje w kwestiach spornych albo załatwia sprawę w wyżej wymienionym trybie, działając z upoważnienia nadzorującego ministerstwa.

§ 7. 1. Po uzgodnieniu projekt normy branżowej powinien być przesłany do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (PKN) w celu sprawdzenia zgodności z Polskimi Normami oraz z wytycznymi dotyczącymi kierunków prac normalizacyjnych. PKN w ciągu 30 dni od daty otrzymania projektu powiadomi zgłaszającego o zastrzeżeniach lub o ich braku.

2. W przypadku zastrzeżeń ze strony PKN ośrodek normalizacyjny uzgadnia z zainteresowanymi zmiany w projekcie wynikające ze stanowiska PKN i przesyła ponownie projekt do PKN.

3. Projektowi normy branżowej, do którego PKN nie zgłosił zastrzeżeń lub który został uzgodniony według ust. 2, PKN nadaje numer, wciągając go do ewidencji norm branżowych.

§ 8. 1. Uzgodniony projekt normy branżowej ośrodek przedstawia do ustanowienia osobie upoważnionej na podstawie uchwały nr 320 Rady Ministrów z dnia 19 września 1960 r. w sprawie intensyfikacji i zapewnienia rozwoju działalności normalizacyjnej (Monitor Polski Nr 78, poz. 359), która ustanawia normę po stwierdzeniu uzgodnienia ostatecznego tekstu z zainteresowanymi.

2. Po ustanowieniu normy branżowej instytucja ustanawiająca wpisuje ją do rejestru norm branżowych.

§ 9. 1. Instytucje ustanawiające normy branżowe przysyłają do PKN, do zainteresowanych ministerstw oraz do własnego ministerstwa poświadczony odpisy ustanowionych norm branżowych. Wykazy ustanowionych norm PKN publikuje w Biuletynie PKN. Wykazy ustanowionych norm branżowych publikowane są również w biuletynach normalizacyjnych i dziennikach urzędowych właściwych ministerstw, ze wskazaniem sposobu nabycia wydrukowanych norm.

2. Polski Komitet Normalizacyjny odnotowuje w ewidencji fakt ustanowienia normy, a dostarczone egzemplarze normy umieszcza w zbiorze norm branżowych.

§ 10. Ze względu na potrzebę zachowania jednolitego sposobu numeracji norm branżowych Polski Komitet Normalizacyjny nadaje numery normom branżowym ustanowionym w trybie niniejszego zarządzenia według następujących zasad: numer normy branżowej składa się z:

- a) symbolu normy branżowej (BN),
- b) dwóch ostatnich cyfr roku ustanowienia,
- c) czterocyfrowego symbolu branży według wykazu tematyki branżowej ustalonego przez Polski Komitet Normalizacyjny na podstawie klasyfikacji Głównego Urzędu Statystycznego,
- d) kolejnego numeru normy w danej branży.

Przykład: BN-61/1104.12.

§ 11. W wyjątkowych przypadkach uzasadnionych ważnymi względami gospodarczymi mogą być udzielone zezwolenia na odstępianie od norm branżowych. Decyzja zezwalająca na odstępianie od norm branżowych powinna równocześnie określać warunki, które mają być zachowane w związku z udzielonym zezwoleniem, oraz termin, na jaki zezwolenie zostało udzielone.

§ 12. 1. Zezwolenia na odstępianie od normy branżowej udziela organ, który ustanowił tę normę, po uzgodnieniu z jednostkami organizacyjnymi nadrzędnymi nad zainteresowanymi zakładami pracy.

2. Zezwolenia na odstępianie od norm dotyczących artykułów przeznaczonych na eksport mogą być udzielone jedynie w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego, od norm zaś dotyczących artykułów rynkowych — w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

§ 13. Odpisy udzielonych zezwoleń na odstępianie od norm branżowych powinny być przesłane do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego i do zainteresowanych ministerstw.

§ 14. Dla ministerstw, w których stan organizacyjny tego wymaga, właściwi ministrowie wydadzą w porozumieniu z Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego odpowiednie instrukcje w sprawie trybu opracowywania i ustanawiania norm branżowych.

§ 15. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o ministerstwach, należy przez to rozumieć również inne naczelne organy administracji państwowej i urzędy centralne oraz związki spółdzielcze.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego: *J. Wodzicki*

250

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1961 r.

o sprostowaniu błędu w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 10 czerwca 1961 r. w sprawie odległości przewozu w ciężarowym transporcie samochodowym oraz określenia pojazdów samochodowych nie podlegających przepisom o wykorzystaniu próżnych przebiegów.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524) prosi się w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 10 czerwca 1961 r. w sprawie odległości przewozu w ciężarowym transporcie samochodowym oraz określenia pojazdów

samochodowych nie podlegających przepisom o wykorzystaniu próżnych przebiegów (Monitor Polski Nr 48, poz. 216) następujący błąd:

w § 5 pkt 7 zamiast wyrazu „drogowych” powinien być wyraz „drobnych”.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.